

Ministerie van Sociale Zaken en
Werkgelegenheid

> Retouradres Postbus 90801 2509 LV Den Haag

De voorzitter van de Eerste Kamer
der Staten-Generaal
Kazernestraat 52
2514 CV Den Haag
2514 CV52

Postbus 90801
2509 LV Den Haag
T 070 333 44 44

Onze referentie
2026-0000214613

Bijlage:
2

Datum 1 juli 2026
Betreft Voortgang oplossing alleenverdienersproblematiek

Hierbij stuur ik u een afschrift van de brief waarin ik de Tweede Kamer informeer over de voortgang van de oplossing voor de alleenverdienersproblematiek. De brief gaat onder meer in op de wettelijke bepaling om de Staten-Generaal uiterlijk op 1 juli 2026 te informeren over de doeltreffendheid van de Wet tijdelijke regeling alleenverdienersproblematiek.

De Minister van Werk en Participatie,

A.A. Aartsen

Ministerie van Sociale Zaken en
Werkgelegenheid

> Retouradres Postbus 90801 2509 LV Den Haag

De voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal
Postbus 20018
2500 EA Den Haag
2500 EA

Postbus 90801
2509 LV Den Haag
T 070 333 44 44

Onze referentie
2026-0000214312

Bijlage: 2

Datum 1 juli 2026
Betreft Voortgang oplossingen alleenverdienersproblematiek

Mensen moeten kunnen vertrouwen op goedwerkende stelsels van fiscaliteit, sociale zekerheid en toeslagen. Het was daarom pijnlijk dat een groep huishoudens een te laag recht op toeslagen had doordat verschillende regelingen tegen elkaar inwerken. Jaarlijks leefden hierdoor tussen de 6.000 en 8.000 huishoudens onder het bestaansminimum.¹ Omdat het gaat om huishoudens voor wie de uitkering van één van beide partners, bijvoorbeeld een Wajong- of arbeidsongeschiktheidsuitkering, de enige of belangrijkste bron van inkomsten is, is dit de alleenverdienersproblematiek gaan heten.² In 2023 vond het kabinet samen met gemeenten en uitvoerders voor deze mensen een oplossing.³ Deze oplossing verloopt sindsdien in drie stappen: in 2023 en 2024 compenseerden gemeenten met bijzondere bijstand; in 2025, 2026 en 2027 verstrekken gemeenten een vaste tegemoetkoming; en vanaf 2028 voert de Belastingdienst een fiscale regeling uit om de problematiek op te lossen. Met deze brief informeer ik u over de voortgang van deze stapsgewijze oplossing. Dit doe ik mede namens de staatssecretaris van Financiën. Eerst breng ik verslag uit over de tijdelijke tegemoetkomingsregeling naar aanleiding van een wettelijke verplichting en een invoeringstoets. Daarna kijk ik kort vooruit naar de fiscale regeling.

Tegemoetkomingsregeling via gemeenten

In 2025, 2026 en 2027 verstrekken gemeenten aan huishoudens in de alleenverdienersproblematiek jaarlijks een tegemoetkoming op basis van de Wet tijdelijke regeling alleenverdienersproblematiek.⁴ Gemeenten waren onder voorwaarden bereid deze regeling ter overbrugging uit te voeren toen bleek dat de Belastingdienst de fiscale regeling niet eerder dan 2028 kon invoeren vanwege het overvolle IV-portfolio.⁵ In samenspraak met gemeenten is vervolgens een regeling ontworpen.

¹ Het bestaansminimum is het netto sociaal minimum voor het betreffende huishouden plus het bedrag aan toeslagen waar een vergelijkbaar huishouden met alleen een bijstandsuitkering recht op heeft.

² Voor een uitgebreide uitleg van de problematiek, zie de memorie van toelichting bij het wetsvoorstel Tijdelijke regeling alleenverdienersproblematiek (Kamerstukken II 2024/25, 36616, nr. 3, pp. 5-7). Voor een reconstructie van het verloop van de problematiek, zie het NSOB-essay *Sterke signalen, wisselende verhalen signalen*, bijlage bij Kamerstukken II 2024/25, 26448, nr. 773 ([Sterke signalen, wisselende verhalen | Rijksoverheid.nl](#)).

³ Kamerstukken II 2023/24, 26448, nr. 728

⁴ Stb. 2024, 407 en artikel 78gg, Participatiewet

⁵ Kamerstukken II 2023/24, 26448, nr. 728, p. 2

Daarbij hebben we geaccepteerd dat de regeling niet perfect is; we kunnen lang niet alle huishoudens in de actualiteit helpen.⁶ De problematiek is te ingewikkeld om van huishoudens te verwachten dat zij deze zelf herkennen en zich bij de gemeente melden. Maar ongerichte voorlichting zou leiden tot veel aanvragen van voornamelijk huishoudens die niet door de problematiek worden geraakt. Dit zou onuitvoerbaar zijn voor gemeenten. Tegelijkertijd beschikt de overheid pas een jaar later over de benodigde inkomensgegevens om mensen gericht te bereiken. En met deze gegevens kunnen we niet nauwkeurig voorspellen wie in de actualiteit een tegemoetkoming nodig heeft. Bijna de helft van deze huishoudens zit tegen die tijd niet meer in de problematiek doordat hun situatie is veranderd. Een vergelijkbaar aantal nieuwe huishoudens in de problematiek is dan nog niet in beeld. Om zoveel mogelijk mensen in de actualiteit te helpen, is er voor gekozen om gemeenten op basis van deze inkomensgegevens de tegemoetkoming ambtshalve te laten uitkeren, ook al krijgen dan ook huishoudens die geen nadeel meer hebben de tegemoetkoming. De ontbrekende huishoudens proberen we te bereiken via proactieve dienstverlening en doorverwijzing door ketenpartners.

Datum

1 juli 2026

Onze referentie

2026-0000214312

Gemeenten keren inmiddels voor het tweede jaar de tegemoetkoming uit. Voor 2026 bedraagt deze € 1.100 netto en voor 2025 € 1.000.⁷ In januari 2025 en 2026 hebben gemeenten een lijst met BSN's van de Belastingdienst ontvangen voor ambtshalve toekenning. Bij de implementatie en de uitvoering krijgen gemeenten ondersteuning van een team vanuit de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) en het ministerie van SZW. Het team heeft onder meer handreikingen, modeldocumenten en een communicatietoolkit beschikbaar gesteld, organiseert regelmatig digitale bijeenkomsten en beantwoordt vragen van individuele gemeenten.

Invoeringstoets

Om tijdig inzicht te krijgen in eventuele knelpunten voor de uitvoering, heeft de VNG op verzoek van mijn ministerie een invoeringstoets uitgevoerd. Hiervoor heeft de VNG in het najaar van 2025 de ervaringen van 130 gemeenten verzameld. De invoeringstoets en de bestuurlijke reactie van de VNG hierop heb ik bij deze brief gevoegd.

De invoeringstoets laat zien dat gemeenten geen grote structurele knelpunten in de uitvoering van de tijdelijke regeling ervaren. Gemeenten vinden de regeling een aanzienlijke verbetering ten opzichte van de compensatie met bijzondere bijstand voor 2023 en 2024. Door de vaste tegemoetkoming hoeft in de meeste gevallen niet het gemiste bedrag aan toeslag te worden berekend. Daarnaast biedt de regeling mogelijkheden om inwoners te bereiken zonder aanvraag en uitgebreide toetsing. Nagenoeg alle gemeenten keren ambtshalve uit aan de inwoners van wie zij het BSN doorkrijgen van de Belastingdienst, zonder nadere toetsing. Hierbij ondervinden zij weinig moeilijkheden. Ongeveer 15% van de gemeenten geeft aan dat zij soms moeite moeten doen om het IBAN van een inwoner te krijgen of dit niet krijgen. Daarnaast onderzoekt twee derde van de gemeenten ook de eigen gegevensbestanden naar potentieel rechthebbende inwoners of gaf aan dit van plan te zijn. Hiermee kunnen zij huishoudens vinden die na 2023 – het jaar op basis waarvan zij voor 2025 de BSN's hebben gekregen – in de alleenverdienersproblematiek terecht zijn gekomen.

⁶ Zie voor een toelichting op de beleidsmatige keuzes: Kamerstukken II 2024/25, 26448, nr. 763

⁷ De onderbouwing voor de bedragen is terug te vinden in de toelichting bij de ministeriële regelingen: Stcrt. 2024, 42274 en Stcrt. 2025, 44064.

Van de gemeenten die actief onderzoek doen, identificeert ruim 60% meerdere huishoudens die potentieel recht hebben op de tegemoetkoming. Een derde van de gemeenten loopt hierin wel tegen moeilijkheden aan. De bestandsanalyse wordt als complex ervaren of kost veel tijd. Huishoudens die op basis van de analyse proactief worden benaderd, dienen niet altijd een aanvraag in of beschikken niet over de benodigde gegevens. Als de aanvraag wordt afgewezen, kost het de gemeente veel moeite om dit uit te leggen.

Datum

1 juli 2026

Onze referentie

2026-0000214312

Uit de invoeringstoets komt naar voren dat naar verwachting 85% van de gemeenten de tegemoetkoming voor 2025 in dat jaar ambtshalve heeft uitgekeerd. De overige gemeenten verwachtten dit pas in 2026 te doen. Gemeenten geven hiervoor verschillende redenen. Vaak kostte de implementatie bovengemiddeld meer tijd; de gemeente moet beleidsregels opstellen, werkprocessen inrichten en medewerkers trainen. Een deel van de gemeenten wilde eerst de compensatie voor 2023 en 2024 afronden. Sommige gemeenten betalen begin 2026 uit om te voorkomen dat de tegemoetkoming eind 2025 zou meetellen in de vermogenstoets voor de kwijtschelding van lokale belastingen.

De meeste gemeenten hebben desondanks geen (71%) of maximaal twee (23%) aanvragen gehad van huishoudens die niet proactief waren benaderd. Gemeenten geven aan dat de beoordeling van deze aanvragen veel expertise en tijd vereist, vooral wanneer de woon- of inkomenssituatie uitzonderlijk is. Door het geringe aantal aanvragen zijn er nog geen capaciteitsproblemen, maar kunnen gemeenten ook geen ervaring opdoen en de benodigde inzet niet goed inschatten. Driekwart van de gemeenten gebruikt geen algemene communicatiemiddelen om meer aanvragen binnen te krijgen. Gemeenten verwachten dat hiermee niet de juiste huishoudens kunnen worden bereikt.

Gemeenten zijn ook gevraagd naar de beleving van hun inwoners. Daarnaast heeft mijn ministerie gesproken met de Landelijke Cliëntenraad en de Landelijke Organisatie Sociaal Raadslieden. Hieruit blijkt dat inwoners over het algemeen positief reageren op de ambtshalve uitkering. Inwoners die proactief worden benaderd om de tegemoetkoming aan te vragen, reageren wel vaker terughoudend. Dan zijn meerdere contactmomenten nodig of lukt het niet om hen te overtuigen. Sommige inwoners zijn wantrouwend richting de overheid of vinden de inspanningen van een aanvraag niet opwegen tegen de mogelijkheid van een tegemoetkoming. Dat de problematiek moeilijk is uit te leggen, speelt waarschijnlijk een rol. Tegelijkertijd leidt het contact over de tegemoetkoming regelmatig tot meer vertrouwen, waardoor inwoners ook geholpen kunnen worden met andere problemen, zoals niet-gebruik van regelingen, belastingaangifte of doorverwijzing naar andere hulpverlening. Gemeenten en sociaal raadslieden benoemen dit als een belangrijke positieve bijkomstigheid van de regeling.

Reactie op de invoeringstoets

Ik dank de VNG voor het opstellen van deze invoeringstoets. Ik vind het positief dat met de regeling de beoogde vereenvoudiging is gerealiseerd ten opzichte van de compensatie met bijzondere bijstand en dat gemeenten niet tegen onvoorziene knelpunten aanlopen. Dit neemt niet weg dat onderdelen van de regeling nog altijd een forse belasting voor de uitvoering met zich mee (kunnen) brengen, want de problematiek is ingewikkeld en gemeenten kampen met personeelstekorten. Het kabinet is gemeenten daarom dankbaar dat zij vijf jaar lang een oplossing bieden voor mensen die anders in de knel komen.

Ik heb er daarbij begrip voor dat het niet alle gemeenten gelukt is om de tegemoetkoming in 2025 ambtshalve uit te keren. Naast de genoemde redenen besef ik ook dat de wet- en regelgeving pas eind 2024 klaar was. Gemeenten konden daardoor pas tijdens het eerste uitkeringsjaar beginnen met de voorbereidingen. Mijn indruk is dat de meeste gemeenten het belang van tijdig uitkeren delen en ernaar streven om voor 2026 en 2027 in het eerste kwartaal uit te keren. Ik roep de overige gemeenten op om dit ook te doen.

Datum

1 juli 2026

Onze referentie

2026-0000214312

Het aantal huishoudens dat zelf om de tegemoetkoming vraagt, is zoals verwacht uitermate laag. Dit is inherent aan de ingewikkeldheid van de problematiek. Ik steun gemeenten in hun gerichte aanpak en waardeer het dat veel gemeenten gemotiveerd zijn om zoveel mogelijk getroffen huishoudens te vinden met bestandsanalyses en via hulpverleners zoals sociaal raadslieden. Ik moedig alle gemeenten aan om deze aanpak over te nemen, zodat we de grootste groep mensen in de actualiteit kunnen ondersteunen.

Uit de invoeringstoets blijkt dat veel gemeenten een aanhoudende behoefte hebben aan expertise. Om gemeenten beter te helpen bij ingewikkelde aanvragen, heeft het ondersteuningsteam aanvullende informatie beschikbaar gesteld, waaronder extra voorbeeldberekeningen voor bijzondere huishoudsituaties en een bijgewerkte handreiking. Daarnaast heb ik met de VNG afgesproken dat het ondersteuningsteam en de goede onderlinge samenwerking worden voortgezet tot eind 2028. Het team gaat gemeenten ook ondersteunen in de overgang naar de fiscale regeling, onder andere met een communicatietoolkit en een aanvullende handreiking.

Bereik van de regeling in 2025

Tijdens de behandeling van de Wet tijdelijke regeling alleenverdienersproblematiek heeft de Tweede Kamer een amendement aangenomen. Dit amendement bepaalt dat de Staten-Generaal uiterlijk 1 juli 2026 een verslag ontvangt over de doeltreffendheid en de effecten van de wet in de praktijk.⁸ Bij de appreciatie van het amendement heeft de toenmalig staatssecretaris Participatie en Integratie aangegeven dat de gestelde datum te vroeg is voor een dergelijke evaluatie, want de benodigde inkomensgegevens komen pas in 2027 beschikbaar.⁹ Zonder deze gegevens valt niet te bepalen welke huishoudens in 2025 bereikt hadden moeten worden en welk bedrag zij tekortkwamen. Tegen de tijd dat met deze gegevens onderzoek kan zijn gedaan, is de periode waarop de wet ziet al bijna voorbij. Ik ben daarom voornemens om de regeling na afloop op onder meer de doeltreffendheid te evalueren. Om de wettelijke bepaling naar omstandigheden zo goed mogelijk uit te voeren, heb ik het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS) opdracht gegeven om bij te houden hoeveel huishoudens de tegemoetkoming ontvangen.

Het CBS telt 4.840 huishoudens in 219 gemeenten die in 2025 de tegemoetkoming hebben ontvangen. De werkelijke aantallen liggen hoger. Dit blijkt uit steekproeven die het CBS en de VNG hebben gedaan onder de gemeenten die geen tegemoetkomingen hebben geregistreerd. Ongeveer de helft van deze gemeenten heeft de uitgekeerde tegemoetkomingen niet of verkeerd geregistreerd. Daarnaast is er een groep gemeenten die begin 2026 heeft uitgekeerd, dus na de meetperiode, zoals ook naar voren kwam uit de invoeringstoets.

⁸ Stb. 2024, 407

⁹ Kamerstukken II 2024/25, 36617, nr. 16, pp. 29-30

Ook blijkt uit analyses dat ieder jaar ongeveer twintig kleine gemeenten geen huishoudens uit de doelgroep onder hun inwoners hebben. Het totaalbeeld is dat inmiddels bijna alle gemeenten over 2025 hebben uitgekeerd. Slechts een enkele gemeente heeft nog niet kunnen uitkeren, door lokale problemen in de uitvoering. Rekening houdend met huishoudens die niet ingegaan zijn op verzoeken van hun gemeente, schat ik dat tussen de 5.500 en 6.000 huishoudens de tegemoetkoming voor 2025 hebben ontvangen.

Datum

1 juli 2026

Onze referentie

2026-0000214312

Het is moeilijk om op basis van deze cijfers te bepalen welk aandeel van de getroffen huishoudens wordt bereikt. De werkelijke omvang van de doelgroep in 2025 is nog niet bekend. En een deel van de tegemoetkomingen zal uitgekeerd zijn aan huishoudens die vanwege de verouderde inkomensgegevens ambtshalve nog de tegemoetkoming kunnen krijgen, maar niet meer door de problematiek worden benadeeld. Op basis van eerdere jaren schat ik dat tussen 2.500 en 3.000 huishoudens nog niet zijn bereikt. Zij zijn na 2023 in de alleenverdienersproblematiek terechtgekomen, waardoor de gemeente hun BSN nog niet heeft gekregen van de Belastingdienst. Voor ongeveer 2.000 huishoudens van deze groep valt niet te verwachten dat gemeenten hen kunnen bereiken op basis van bij de gemeente bekende gegevens. Deze huishoudens ontvangen geen bijstand en zijn daarom niet vindbaar in de gemeentelijke administratie.

Ik vind het belangrijk dat de getroffen huishoudens de tegemoetkoming krijgen, ook als dit redelijkerwijs niet tijdig kan. Gemeenten worden in staat gesteld om ook met terugwerkende kracht de huishoudens te bereiken die zij niet in de actualiteit in beeld konden hebben. Om huishoudens alsnog de tegemoetkoming voor 2025 te geven kunnen gemeenten de lijst met BSN's gebruiken die zij begin 2027 ontvangen. Deze lijst is gebaseerd op de definitieve inkomensgegevens over 2025, waardoor de gehele doelgroep van 2025 in beeld komt. Zodra de definitieve inkomensgegevens over 2026 en 2027 beschikbaar zijn, ontvangen gemeenten op basis hiervan BSN's van huishoudens die dat jaar daadwerkelijk door de problematiek zijn getroffen. Dit zal begin 2028 en 2029 zijn. De regeling blijft tot ten minste eind 2029 van kracht om hiervoor de juridische grondslagen te bieden.

Invoering fiscale regeling

Per 2028 wordt een oplossing door de Belastingdienst ingevoerd in de inkomstenbelasting, deze vervangt de tijdelijke regeling bij gemeenten. Het kabinet houdt vast aan geprioriteerde invoering vanwege de uitspraak van de Centrale Raad van Beroep in dit dossier en de toezegging aan gemeenten.¹⁰ De fiscale regeling zal voor een groep alleenverdienerhuishoudens de uitbetaling van de algemene heffingskorting aan de minstverdienende partner verruimen.¹¹ Het uitbetaalde bedrag hangt onder meer af van het inkomen en wordt gekoppeld aan de hoogte van de resterende dubbele algemene heffingskorting in de bijstand. De fiscale regeling voorkomt daarmee dat huishoudens onder het bestaansminimum komen, mits zij de uitbetaling aanvragen bij de Belastingdienst. De benodigde wetgeving is in 2024 als onderdeel van het Belastingplan 2025 al door het parlement aanvaard.¹² De ministeries van Financiën en van Sociale Zaken en Werkgelegenheid werken samen met de Belastingdienst en de VNG aan een goede overgang tussen de regelingen voor de betrokken huishoudens.

¹⁰ Kamerstukken II 2024/25, 31066, nr. 1429, p. 3

¹¹ Voor de doelgroep en de hoogte van de uitbetaling gelden voorwaarden, zie de memorie van toelichting: Kamerstukken II 2024/25, 36602, nr. 3, pp. 47-52.

¹² Stb. 2024, 434

Tot slot

De alleenverdienersproblematiek is een duidelijk voorbeeld van waarom onze stelsels van belastingen en toeslagen, inkomensregelingen en -verzekeringen aan herziening toe zijn. Het is goed dat we een oplossing hebben voor de getroffen huishoudens. Maar de noodzakelijke regelingen vergroten de ingewikkeldheid voor mensen en de uitvoering. Het kabinet zet daarom in op vereenvoudiging en verbetering van onze stelsels. Hierover wordt uw Kamer separaat geïnformeerd.

De Minister van Werk en Participatie,

Datum

1 juli 2026

Onze referentie

2026-0000214312

A.A. Aartsen

Rapportage invoeringstoets

Wet tijdelijke regeling alleenverdieners- problematiek

November 2025

Een onderzoek naar de signalen uit
de praktijk van gemeenten.

Inleiding

VNG-Realisatie is gevraagd een invoeringstoets uit te voeren op de Wet tijdelijke regeling alleenverdienersproblematiek (Wtrap). Het ministerie van SZW en VNG willen eventuele knelpunten bij de uitvoering van de Wtrap vroegtijdig signaleren. Volgens de Rijksbrede¹ handreiking invoeringstoets vindt een invoeringstoets 1 à 2 jaar na inwerkingtreding van wetgeving plaats. Omdat de Wtrap een tijdelijke regeling is die op 31-12-2027 afloopt, vond de invoeringstoets al 8 maanden na inwerkingtreding plaats.

Een invoeringstoets is een beknopt onderzoek naar de uitvoering en impact van nieuwe regelgeving in de praktijk van gemeenten. De focus ligt op het signaleren en niet op het evalueren. De invoeringstoets geeft geen oplossingen of aanbevelingen maar is een waardevol startpunt voor een gesprek tussen uitvoering en beleid, om samen te bepalen of en waar er verbeteringen nodig zijn.

Een invoeringstoets heeft twee hoofdvragen, namelijk: *'Hoe pakt de regeling uit voor de gemeentelijke uitvoering'* en *'Hoe pakt de regeling uit voor de mensen, organisaties of bedrijven voor wie de regeling is bedoeld'*, waarvan VNG in haar invoeringstoets alleen de eerste beantwoordt.

Wet tijdelijke regeling alleenverdienersproblematiek

Door een samenloop van wet- en regelgeving ontvangt een groep alleenverdienende huishoudens te weinig toeslagen, waardoor ze onder het bestaansminimum komen². Gemeenten ondersteunen deze huishoudens met ingang van 1 januari 2025 tot en met 2027 onder de Wet tijdelijke regeling alleenverdienersproblematiek (Wtrap). Daarna is er een definitieve fiscale oplossing voor dit probleem. Over de jaren 2023 en 2024 konden gemeenten reeds aan de slag met het ondersteunen van de alleenverdienende huishoudens volgens de handreiking van Stimulansz³.

De Wtrap is sinds januari 2025 van kracht. De Wtrap creëert een wettelijke grondslag voor gemeenten om aan huishoudens waarbij de alleenverdienersproblematiek speelt ambtshalve en op aanvraag een vaste tegemoetkoming toe te kennen. De hoogte van de vaste tegemoetkoming wordt jaarlijks bij ministeriële regeling vastgesteld en bedraagt in 2025 €1.000,-. Als onderdeel van de tijdelijke regeling ontvangen gemeenten jaarlijks van de Belastingdienst een lijst met huishoudens die dat jaar in aanmerking komen voor ambtshalve toekenning. Voor 2025 zijn er landelijk 6.178 huishoudens bekend bij de Belastingdienst die vallen onder de doelgroep van de alleenverdienersproblematiek. Voor de toekenning van tegemoetkoming kunnen gemeenten één of meerdere van de volgende werkwijzen toepassen:

- Ambtshalve toekennen van de vaste tegemoetkoming aan huishoudens die op de lijsten van de Belastingdienst staan;
- Ambtshalve toekennen aan al bekende alleenverdieners huishoudens uit 2023-2024 (ondersteuning met bijzondere bijstand) die niet op de lijst van de Belastingdienst staan;

¹ Rijksbrede handreiking invoeringstoets

² Kamerbrief 26448 nr. 728: <https://zoek.officielebekendmakingen.nl/kst-26448-728.pdf>

³ Handreiking Handelingsperspectief Alleenverdienersproblematiek, Stimulansz 2024: <https://www.stimulansz.nl/handreiking-handelingsperspectief-problematiek-alleenverdieners-is-geactualiseerd>

- Identificeren van mogelijk rechthebbenden op basis van gegevens bij de gemeenten zoals personen die naast een ander inkomen aanvullende bijstand ontvangen;
- Het ondersteunen van zelfmelders.

Onderzoeksaanpak

Voor deze invoeringstoets is een gefaseerde aanpak gehanteerd:

Online vragenlijst

Voor dit onderzoek zijn alle 342 Nederlandse gemeenten benaderd met een digitale vragenlijst. Doel van deze enquête was het in beeld brengen van de feitelijke werkwijze die gemeenten toepassen, de stand van zaken van de uitvoering en een eerste beeld van mogelijke knelpunten.

In totaal hebben 68 gemeenten en 13 uitvoeringsorganisaties (Gemeenschappelijke Regelingen) de vragenlijst geheel of gedeeltelijk ingevuld. Zij vormen een steekproef van de totale populatie en vertegenwoordigen samen 130 gemeenten (38% van alle gemeenten). Hoewel grote gemeenten iets zijn oververtegenwoordigd in deze steekproef is de respons voldoende evenwichtig verdeeld als het gaat om gemeentegrootte en omvang van de lijsten van de belastingdienst (zie bijlage) om op basis hiervan een betrouwbaar beeld (schatting) te kunnen geven van de totale populatie.

Verdiepende vragen

Aanvullend op de digitale vragenlijst zijn enkele verdiepende vragen per mail uitgezet bij de gemeenten die de enquête hadden ingevuld. Doel van deze verdiepende vragen was het nader in beeld brengen van de stand van zaken met betrekking tot de uitvoering van de ambtshalve uitkering op basis de lijst van de Belastingdienst voor 2025. De respons op deze verdiepende vragen vertegenwoordigt 80 gemeenten. Op basis hiervan is een beeld (schatting) gegeven van de totale populatie (zie bijlage).

Digitale verdiepingssessie

Ten slotte is er een digitale verdiepingssessie georganiseerd waarbij de gemeenten waren uitgenodigd die hadden aangegeven knelpunten te ervaren in de uitvoering van de Wtrap. Het doel hiervan was het bespreken van deze

knelpunten en mogelijke oplossingsrichtingen te inventariseren. 16 gemeenten hebben deelgenomen aan deze sessie. Zie de bijlage voor een lijst van de aanwezige gemeenten.

Naast dit alles is gebruik gemaakt van overzichten van het aantal BSN's per gemeente op de lijst 2025 van de Belastingdienst die in aanmerking komen voor de ambtshalve uitkering van de vaste tegemoetkoming 2025. Deze gegevens zijn gebruikt om een schatting te kunnen maken van het aantal bereikte huishoudens.

Hoofdconclusie

Gemeenten kunnen vanaf januari 2025 via de Wtrap een vaste tegemoetkoming uitkeren aan huishoudens met alleenverdienersproblematiek. De overgrote meerderheid van de huishoudens op de lijst van de Belastingdienst wordt in 2025 door gemeenten benaderd en uitbetaald. Daarnaast zet een groot deel van de gemeenten zich in om mogelijk rechthebbenden te identificeren, op basis van hun eigen bijstandsbestand en/of op basis van de groep huishoudens die in 2023-2024 tot de doelgroep behoorden.

Momenteel ervaren gemeenten en uitvoeringsorganisaties geen grote structurele knelpunten in de uitvoering. Wel ervaren diverse gemeenten de nodige uitdagingen die de uitvoering van de Wtrap op onderdelen complex maken.

Met name het onderzoek voor proactieve dienstverlening en het beoordelen van aanvragen (ook van zelfmelders) kan complex zijn. Niet alle gemeenten hebben hier de nodige capaciteit en expertise voor in huis. Bovendien leidt proactieve dienstverlening veelal niet tot een aanvraag.

Aangezien de regeling nog relatief kort van kracht is, is het op sommige onderdelen nog te vroeg om conclusies te trekken. Zo hebben gemeenten over het algemeen nog weinig ervaring met zelfmelders. Een substantiële toename van het aantal zelfmelders zal leiden tot een hoge werkdruk.

Mogelijke vervolgacties

Op basis van deze invoeringstoets zijn de volgende mogelijke vervolgacties benoemd:

- Voortzetten van VNG spreekuren voor gemeenten.
- Het blijvend updaten van de handreiking⁴.
- Uitwerken van rekenvoorbeelden voor specifieke situaties en complexe huishoudenssamenstellingen.
- Ondersteuning organiseren voor kennisdeling tussen gemeenten.

⁴ Handreiking Tijdelijke Regeling Alleenverdienersproblematiek:
<https://vng.nl/sites/default/files/2025-03/2025-03-handreiking-alleenverdienersproblematiek.pdf>

Huishoudens lijst Belastingdienst

Met ingang van 1 januari 2025 ontvangen gemeenten jaarlijks (via het Bureau InformatieDiensten Nederland, BIDN) van de Belastingdienst een lijst met BSN van personen die in aanmerking komen voor een ambtshalve toekenning van een vaste tegemoetkoming. Voor deze huishoudens hoeft de gemeente niet het recht op tegemoetkoming vast te stellen. Aanvullende toetsing op huishouden en inkomen is mogelijk maar wordt door het ministerie van SZW en VNG niet geadviseerd. In het geval dat de gemeente niet beschikt over het bankrekeningnummer van de inwoner op de lijst, zoekt de gemeente contact met de inwoner. Er is overeengekomen dat gemeenten ook uitkeren aan huishoudens die tussen het opstellen van de lijst en het moment van toekennen zijn verhuisd naar een andere gemeente.

Kwaliteit van de uitvoering

- De overgrote meerderheid van de huishoudens op de lijst van de Belastingdienst voor 2025 is of wordt dit jaar benaderd en een groot deel van de huishoudens ontvangt dit jaar de tegemoetkoming

Alle gemeenten en uitvoeringsorganisaties die aan het onderzoek hebben deelgenomen, maken gebruik van de lijst van de Belastingdienst. Driekwart van de gemeenten werkt volgens de handreiking die is opgesteld door de VNG; een kwart van de gemeenten doet dit deels.

Benaderen

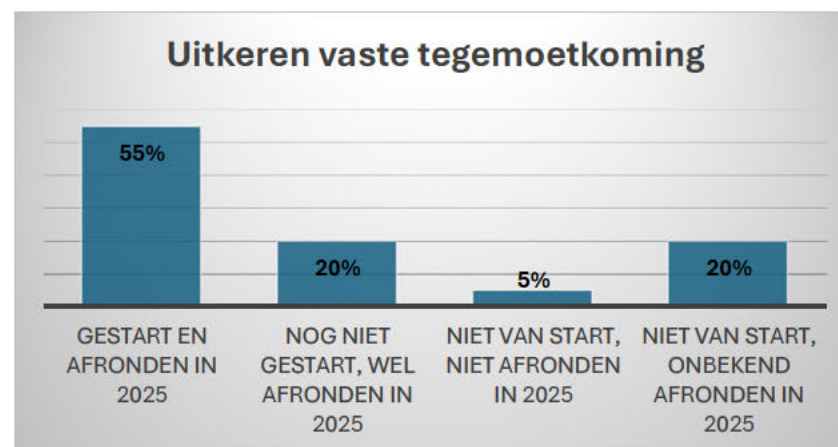
Naar verwachting zal 85% van de gemeenten dit jaar de inwoners op de lijst van de Belastingdienst benaderd hebben: 65% heeft dit al afgerond of is ermee gestart en 20% van de gemeenten zal dat dit jaar nog doen. Dit betreft ongeveer 90% van de betrokken huishoudens op de lijst van de Belastingdienst.

Uitkeren

Op het moment van het onderzoek heeft ongeveer 55% van de gemeenten de vaste tegemoetkoming al uitbetaald aan de personen op de lijst of is hiermee gestart en zullen de uitbetaling in 2025 nog afronden. Circa 20% van de gemeenten is nog niet gestart met uitbetalen maar zal de betaling wel dit jaar

nog afronden. Ongeveer 5% van de gemeenten zal de tegemoetkoming (begin) 2026 uitkeren. Voor circa 20% van de gemeenten geldt dat zij nog geen start hebben gemaakt met uitbetalen en is het nog ongewis of zij de uitbetaling in 2025 nog kunnen doen (deze respondenten hebben de betreffende vraag niet beantwoord).

Op basis hiervan is berekend dat *minimaal* 85% van de huishoudens op de lijst van de Belastingdienst de tegemoetkoming al heeft ontvangen of deze in 2025 nog zal ontvangen.

- Controleren van de lijst

Gemeenten controleren of de personen op de lijst nog in leven zijn, checken de adresgegevens en gaan na of het bankrekeningnummer van de persoon bekend is. Een dergelijke controle vindt probleemloos plaats.

Deze controle kost (gebaseerd op de vragenlijst) gemiddeld 5 minuten per BSN (varieert afhankelijk van de gemeente of uitvoeringsorganisatie)

van 1 tot 10 minuten per BSN). De totale tijdsbesteding hangt af van het aantal inwoners dat op de lijst staat en de tijdsbesteding per BSN. Dit aantal varieert sterk per gemeente. Uitgaande van de 6178 Burgerservicenummers die op de lijst staan, kost deze controle *gemiddeld* 1,5 uur per gemeente.

- **Nagenoeg alle gemeenten keren ambtshalve uit, zonder aanvullende toetsing**

In nagenoeg alle gemeenten wordt de vaste tegemoetkoming ambtshalve uitgekeerd aan de personen die op de lijst staan. Dit is in lijn met het advies in de VNG handreiking. Een groot deel van de gemeenten en uitvoeringsorganisaties (70%) is (zeer) tevreden over het feit dat er een lijst beschikbaar is als hulpmiddel om uitvoering te kunnen geven aan de ambtshalve vaste tegemoetkoming. Dat maakt de uitvoering op zichzelf eenvoudiger. Desondanks zijn er diverse gemeenten die aangeven dat zij zich storen aan de (reeds bekende) imperfectie van de lijst zoals zij die ontvangen: er kunnen huishoudens op staan die volgens de criteria geen recht hebben op de tegemoetkoming en er kunnen huishoudens ontbreken die wel recht hebben op de tegemoetkoming. Het Ministerie van SZW en VNG hebben aangegeven dit knelpunt te herkennen. Voorafgaand aan de inwerkingtreding van de Wtrap hebben beide partijen meerdere keren gecommuniceerd over de imperfectie van de lijst en dat het niet mogelijk is om dit op te lossen. Voor de meeste van deze gemeenten is dit echter geen belemmering om toch tot ambtshalve verstrekking over te gaan. In een klein deel van de gemeenten (ongeveer 10%) wordt ervoor gekozen het inkomen en de huishoudenssituatie nader te toetsen. Er kon geen betrouwbare schatting gemaakt worden van het aantal huishoudens dat dit betreft.

Op basis van deze toets stellen deze gemeenten vast welke huishoudens in aanmerking komen voor de vaste tegemoetkoming. Als uit de toets blijkt dat een huishouden op de lijst in de actualiteit geen recht lijkt te hebben, wordt in die gevallen niet ambtshalve uitgekeerd maar wordt de inwoner uitgenodigd een aanvraag in te dienen, die vervolgens kan worden beoordeeld. Het toetsen van de lijst kost deze gemeenten gemiddeld ongeveer 30 minuten per BSN (varieert van 10 tot 75 minuten). Dit is exclusief de tijdsbesteding voor de beoordeling van de eventuele aanvraag.

Enkele gemeenten die kiezen voor een aanvullende toets hebben aangegeven dat zij hierbij kiezen voor een integrale aanpak, waarbij zij de lijst van 2025 samenvoegen met het bestand met bekende alleenverdieners huishoudens uit 2023-2024 (ondersteuning met bijzondere bijstand) en een bestand op basis van analyse van de eigen gemeentelijke administratie. Op basis van die analyse stellen deze gemeenten vast welke huishoudens in aanmerking komen voor de vaste tegemoetkoming.

- **Ruime meerderheid gemeenten gebruikt format Toolkit VNG voor het benaderen van inwoners**

Om inwoners die op de lijst staan te benaderen, wordt door 70% van de gemeenten gebruik gemaakt van de Toolkit van de VNG die onder andere tools aanreikt voor communicatie met de doelgroep over de Wtrap. Uit de enquête blijkt dat door 90% van de gemeenten een brief gestuurd wordt om inwoners op de hoogte te stellen en het eventueel ontbrekende bankrekeningnummer op te vragen. Circa 30% van de gemeenten kiest ervoor om te bellen, indien een telefoonnummer bekend is. Veelal gaat het hier om nabellen, omdat de inwoner niet reageert op de brief waarin gevraagd wordt om het IBAN door te geven. Een kleine minderheid van de gemeenten die gestart is met het benaderen van de inwoners op de lijst van de Belastingdienst stelt hen (ook) per email op de hoogte. Slechts enkele gemeenten kiezen voor een huisbezoek, met name wanneer de betrokken inwoner niet reageert op de brief of de telefoon niet opneemt.

Knelpunten

- **Weinig knelpunten ervaren.**

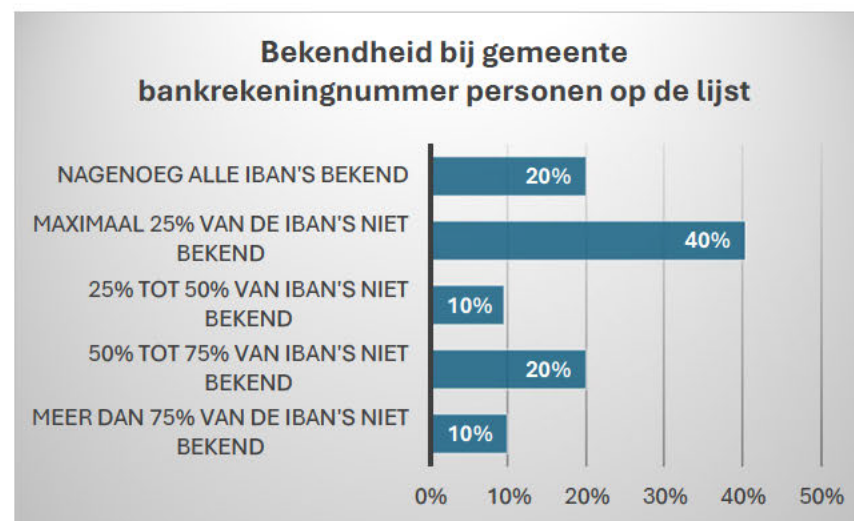
Verreweg de meeste gemeenten dan wel uitvoeringsorganisaties ervaren geen of nauwelijks structurele knelpunten bij de uitvoering van de vaste tegemoetkoming op basis van de lijst van de Belastingdienst.

Echte knelpunten zijn slechts in enkele gevallen naar voren gekomen. Zo bracht één gemeente naar voren dat zij nog niet met de Wtrap konden starten in verband met bezwaren van de functionaris gegevensbescherming en een Data Protection Impact Assessment (DPIA) die eerst moet worden opgesteld. Een andere gemeente geeft aan dat hun backofficesysteem niet in staat is de vaste tegemoetkoming uit te betalen: "De tegemoetkoming is vanaf 2025 een bruto betaling en ons systeem kan geen bruto betaling verrichten. Dit betekent dat we moeten zoeken naar een oplossing en dat is nog vrij ingewikkeld". Overigens zijn dit geen knelpunten van de Wtrap an sich maar problemen die deze individuele gemeenten zelf – eventueel met hulp van het implementatieteam van VNG – kunnen bespreken en oplossen.

- **Ontbrekend IBAN lijkt meestal geen knelpunt om tot betaling over te kunnen gaan.**

De lijst van de Belastingdienst bevat geen bankgegevens. In het geval de gemeente niet beschikt over het juiste bankrekeningnummer, is het aan de gemeente om dit bij de inwoner te achterhalen. Het ontbreken van een IBAN op de lijst blijkt in verreweg de meeste gevallen geen belemmering om tot uitbetaling van de vaste tegemoetkoming over te kunnen gaan. Gemeenten kunnen de meeste ontbrekende bankrekeningnummers achterhalen. Slechts een klein (op basis van de invoeringstoets niet kwantificeerbaar) deel van de bankrekeningnummers blijft onbekend.

De mate waarin de gemeenten niet beschikken over de benodigde bankrekeningnummers varieert.

Er zijn geen signalen dat het over het algemeen moeilijk is en veel inspanning vraagt om ontbrekende bankrekeningnummers via de betrokken inwoners te achterhalen. De medewerking van betrokken inwoners verloopt over het algemeen soepel. Ongeveer 85% van de gemeenten en uitvoeringsorganisaties heeft de ervaring dat inwoners meestal of nagenoeg altijd het IBAN aanreiken als daar de eerste keer om wordt gevraagd; 15% van deze gemeenten heeft de ervaring dat het soms voorkomt dat inwoners het IBAN niet geven.

Minimaal 70% van de gemeenten en uitvoeringsorganisaties onderneemt vervolgacties als een betrokken inwoner binnen een redelijke termijn niet reageert op de oproep het IBAN aan te reiken. Minimaal 5% van de gemeenten doet dit niet. Aangezien een kwart van de respondenten aangeeft niet te weten of er vervolgacties plaatsvinden, is een meer accurate populatieschatting niet mogelijk.

Veelal betekent de vervolgactie dat de gemeente een herinneringsbrief stuurt, na-belt als een telefoonnummer bekend is of de inwoner per mail benadert. Een kleine groep gemeenten kiest voor een huisbezoek.

- **Deel gemeenten laat van start**

Een aanzienlijk deel van de gemeenten of uitvoeringsorganisaties maakt betrekkelijk laat een start met de lijst 2025. De oorzaken zijn divers.

Voor zo'n 40% van de gemeenten geldt dat er betrekkelijk laat een start gemaakt is, of wordt, met de lijst van de Belastingdienst 2025 (zomer of na de zomer 2025). Veelal wordt aangegeven dat de beleidsregels laat of nog niet zijn vastgesteld of de voorbereidende activiteiten (inrichten werkproces) nog niet of zeer recent zijn afgerond. Zodra dit geregeld is kan echter direct tot uitbetaling worden overgegaan. Ook zijn er enkele gemeenten die aangeven nog met de ondersteuning van de huishoudens uit 2023 en 2024 (ondersteuning met bijzondere bijstand) bezig te zijn, die zij eerst willen afronden. Slechts enkele gemeenten geven aan dat ze te weinig capaciteit hebben en dat dit tot vertraging leidt (overigens heeft ongeveer 25% van de gemeenten dan wel uitvoeringsorganisaties extra uitvoeringscapaciteit moeten regelen voor de uitvoering van de Wtrap).

Analyse huishoudens 2023/2024

Gemeenten kunnen op basis van de Wtrap ook de vaste tegemoetkoming ambtshalve toekennen aan huishoudens die in 2025 niet op de lijst van de Belastingdienst staan, maar waarvan de gemeente in 2023 en/of 2024 heeft vastgesteld dat zij tot de doelgroep van de alleenverdienersproblematiek behoorden en na toetsing is gebleken dat de omstandigheden van het huishouden niet zijn gewijzigd. In het geval dat de situatie wel is gewijzigd, kan de gemeente de inwoner uitnodigen een aanvraag te doen. De gemeente beoordeelt vervolgens of het huishouden ook voor 2025 recht heeft op de vaste tegemoetkoming.

Kwaliteit van de uitvoering

- **Bij een aanzienlijk deel van de gemeenten vindt deze analyse plaats**

Minimaal 70% van de gemeenten en uitvoeringsorganisaties voert deze analyse uit of zal deze nog gaan uitvoeren. Aangezien echter 20% van de respondenten deze vraag niet heeft beantwoord, is het op basis van de enquête niet goed mogelijk een meer betrouwbare en exactere schatting te maken voor de totale populatie.

40% van de respondenten gaf aan dat deze analyse inmiddels uitgevoerd wordt voor hun gemeente. Ruim 30% van de respondenten geeft aan dat deze analyse nog niet is gestart maar wel plaats zal vinden. Een kleine 10% van de respondenten geeft te kennen dat deze analyse voor hun gemeente niet gemaakt gaat worden.

Knelpunten

- **De toets verloopt over het algemeen soepel**

De analyse bestaat uit het vaststellen van de huishoudenssituatie (BRP), het inkomen van het huishouden (via Suwinet en eventueel door het opvragen van informatie bij de inwoner), de ontvangen Toeslagen (Toeslagenbeschikking) en het vaststellen of het inkomen van invloed is op de hoogte van de huurtoeslag. Bij de gemeenten die de analyse inmiddels gedaan hebben, betrof het een

onderzoek naar gemiddeld 7 huishoudens van de lijst. Gemiddeld vraagt het 30 minuten per huishouden om deze analyse uit te voeren.

Driekwart van de gemeenten die met deze analyse is gestart, beoordeelt de uitvoerbaarheid van de analyse met een 6 of hoger. Een kwart geeft het oordeel 5 of lager. Gemiddeld beoordelen deze gemeenten de uitvoerbaarheid met een 7.

Een derde van de gemeenten dan wel uitvoeringsorganisaties geeft aan soms knelpunten te ondervinden bij de uitvoering van de analyse. Bijvoorbeeld het niet kunnen bereiken van de betrokken huishoudens voor het opvragen van (aanvullende) informatie of het nog ontbreken van de Toeslagenbeschikking. Anderen geven aan de toets complex te vinden.

Onderzoek binnen eigen bijstandsbestand

Om huishoudens die niet op de lijst van de Belastingdienst staan maar mogelijk wel tot de doelgroep behoren in beeld te krijgen, mogen gemeenten vanuit haar eigen bestanden en administratie potentiële rechthebbenden identificeren. Huishoudens uit de doelgroep zijn of komen mogelijk al in beeld bij de gemeenten door hun gebruik van bijstand of minimaregelingen.. Gemeenten kunnen deze huishoudens bij vermoeden van recht uitnodigen tot het doen van een aanvraag (geen ambtshalve toekenning). Daarna volgt de berekening van het inkomen en het vermogen.

Kwaliteit van de uitvoering

- Een aanzienlijk deel van de gemeenten past deze vorm van proactieve dienstverlening in 2025 toe of zal dat mogelijk nog gaan doen

Voor minimaal 35% van de gemeenten wordt een dergelijk onderzoek uitgevoerd. Voor minimaal 25% van de gemeenten is er de intentie dit onderzoek nog te doen en voor minimaal 20% van de gemeenten zal deze vorm van proactieve dienstverlening niet plaatsvinden. Aangezien 20% van de respondenten deze enquêtevraag niet heeft beantwoord is het niet mogelijk een meer betrouwbare schatting te geven voor de gehele populatie van gemeenten.

De analyse kan op verschillende wijze worden uitgevoerd. Slechts enkele gemeenten hebben inkomensconsulenten geïnstrueerd om hun eigen caseload te screenen. Het merendeel van de gemeenten, is de indruk, kiest ervoor het totale bestand in een keer te analyseren. Zij geven aan dat dit het meest efficiënt is en het minst vraagt van de uitvoering. De tijd die nodig is voor een bestandsanalyse wordt geschat op gemiddeld 10 uur. Enkele gemeenten passen een gecombineerde analyse toe, waarbij zij de huishoudens op de lijst van de Belastingdienst, de reeds bekende alleenverdieners huishoudens uit 2023-2024 en de bestanden van de aanvullende bijstand in een keer analyseren.

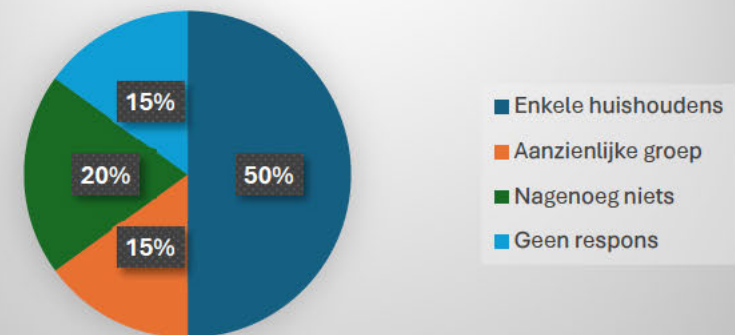
- Geen standaard check in het werkproces algemene bijstand

Slechts 10% van de gemeenten heeft in het werkproces algemene bijstand een check op alleenverdienersproblematiek standaard opgenomen. Enkele gemeenten leggen uit dat de beoordeling te ingewikkeld is om dit bij alle consulenten neer te leggen.

- Dit onderzoek levert veelal extra mogelijk rechthebbenden op

In ongeveer 50% van de gevallen resulteert dit onderzoek in de identificatie van enkele extra huishoudens die mogelijk recht hebben op de vaste tegemoetkoming. Bij 15% van de onderzoeken levert het zelfs een aanzienlijke groep op die mogelijk recht heeft. Tegelijkertijd geeft 20% van de respondenten aan dat dit onderzoek nagenoeg niets oplevert.

Identificatie extra huishoudens uit eigen bijstandsbestand

Knelpunten

- **Aanzienlijke groep gemeenten dan wel uitvoeringsorganisaties ervaart knelpunten bij de analyse**

Van de gemeenten en uitvoeringsorganisaties die een dergelijke analyse maakt, ervaart ruim 30% factoren die het complex maken. Deze knelpunten zijn divers van aard en verschillen per gemeente:

- Proactieve dienstverlening leidt niet altijd tot een aanvraag. De inwoners die met het onderzoek in beeld zijn gekomen en benaderd worden dienen veelal geen aanvraag in. Ook komt het voor dat het niet altijd lukt om aanvullende gegevens van de betrokken inwoner te ontvangen als daarom gevraagd wordt.
- Hoge werkdruk. Diverse gemeenten geven aan dat er eigenlijk onvoldoende capaciteit beschikbaar is voor dit onderzoek. Dit verhoogt (tijdelijk) de werkdruk.
- Het onderzoek is complex. Dat kan te maken hebben met specifieke woonsituaties of het eenduidig kunnen vaststellen of een huishouden is benadeeld;
- Het is niet eenvoudig om mensen op basis van deze proactieve dienstverlening goed te kunnen informeren ("mensen snappen het niet") en het blijkt lastig uit te leggen als de aanvraag die wordt ingediend alsnog moet worden afgewezen. De teleurstelling is dan groot.

Potentiële alleenverdiener-huishoudens kunnen zich melden bij de gemeente. Dat kan uit eigen beweging of vanwege een verwijzing door ketenpartners. Uit een eerste gesprek kan blijken dat zij mogelijk tot de doelgroep van de alleenverdienersproblematiek behoren. Indien de inwoner vervolgens een aanvraag indient, stelt de gemeente op basis van diens situatie, inkomen en vermogen vast of hun te lage inkomen wordt veroorzaakt door de alleenverdienersproblematiek. Als dit het geval is, keert de gemeente de vaste tegemoetkoming uit. De gemeente is verplicht een melding en een aanvraag op te pakken. Het aanvraagproces is vormvrij.

Kwaliteit van de uitvoering

- **Over het algemeen weinig zelfmelders**

Uit de enquête blijkt dat er tot nu toe weinig zelfmelders zijn geweest: 71% van de gemeenten heeft 0 zelfmelders gehad en 23% van de gemeenten heeft 1 à 2 zelfmelders gehad, enkele gemeenten hadden meer dan 10 zelfmelders. Deze laatste groep betreft 100.000+ gemeenten. Vrijwel alle gemeenten nemen de aanvragen van zelfmelders in behandeling of ze geven aan dat te gaan doen indien ze er mee te maken krijgen. Gemiddeld kost het gemeenten bijna 80 minuten per zelfmelder om het recht op de vaste tegemoetkoming vast te stellen.

Omdat er nog weinig ervaring is opgedaan met zelfmelders is het in dit stadium niet goed mogelijk om de impact op gemeenten te kwantificeren.

Meerdere gemeenten bieden mogelijkheden aan inwoners om zelf al een check te doen of ze mogelijk tot de doelgroep behoren, voordat zij zich komen melden bij de gemeenten. Op deze manier wordt er aan de voorkant alvast een screening toegepast. Verschillende varianten zijn besproken zoals een beslisboom op de website van de gemeente of een digitale vragenlijst waarvan de resultaten aangeven of de inwoner mogelijk tot de doelgroep behoort en waar die zich dan kan komen melden.

- **Communicatie**

Driekwart van de gemeenten gebruiken geen algemene communicatiemiddelen (zoals de gemeentelijke website, social media en lokaal nieuwsblad) in de communicatie over het bestaan van alleenverdienersproblematiek. Dit komt overeen met de verwachtingen uit de uitvoeringstoets waarin gemeenten aangaven dat waarschijnlijk niet te doen. De reden die gemeenten bij de uitvoeringstoets hiervoor aangaven is het risico dat zij voorzien op grote hoeveelheden zelfmelders die na toetsing bij de gemeenten toch geen recht blijken te hebben. In de aanvullende sessie voor deze invoeringstoets gaven gemeenten nogmaals aan zorgen te hebben over dit risico.

De analyse laat zien dat er een verband is tussen het al dan niet breed communiceren over de alleenverdienersproblematiek en het aantal zelfmelders dat een gemeente heeft. Gemeenten die breed gecommuniceerd hebben, hebben *gemiddeld* meer zelfmelders dan gemeenten die niet breed gecommuniceerd hebben. Om een vertekend beeld te voorkomen is bij de analyse rekening gehouden met het aantal inwoners van gemeenten.

Knelpunten

- **Complexiteit**

Een deel van de knelpunten die gemeenten bij de uitvoering rondom zelfmelders ervaren zijn ook al eerder in deze rapportage aan bod gekomen. De complexiteit van de beoordeling is daar een van en heeft bij de werkzaamheden rondom zelfmelders betrekking op:

- Begrip bij inwoners waarom de één wel recht heeft en de ander niet, en teleurstelling wanneer blijkt dat ze geen recht hebben op tegemoetkoming;

- Gezinsstellingen en woonsituaties zijn soms uitzonderlijk, het vaststellen of iemand tot de doelgroep behoort is dan complex;
- Wanneer berekend moet worden of een huishouden zorg- en huurtoeslag tekortgekomen is, is het extra tijdrovend

- **Inzet personeel**

Gemeenten hebben veel werk gehad aan de voorkant om het proces voor zelfmelders in te richten zoals het regelen, bouwen en beschrijven van de werkprocessen, het aanpassen van beschikkingen en informeren van medewerkers. Dit heeft voor wat extra druk op de uitvoering gezorgd. Omdat het over het algemeen om lage aantallen gaat blijft de toets op recht lastig (het wordt geen routine werk).

Gemeenten kunnen niet inschatten hoeveel zelfmelders zij kunnen verwachten, waardoor zij niet goed kunnen anticiperen op de benodigde capaciteit.

Ervaringen met inwoners

Op verzoek van het Ministerie van SZW is voor deze invoeringstoets gevraagd naar het beeld van gemeenten over de ervaringen met de inwoners. Een groot deel van de respondenten heeft deze vragen in de enquête niet beantwoord. Dit maakt de resultaten op basis van deze vragen minder betrouwbaar. Wel kunnen we op basis van de analyse concluderen dat er geen signalen zijn waaruit blijkt dat inwoners negatief staan tegenover het ontvangen van de tegemoetkoming.

Ook blijkt uit de analyse op het onderdeel van het verkrijgen van de bankrekeningnummers dat gemeenten weinig knelpunten ervaren hierbij. Zoals op pagina 7 reeds is toegelicht, heeft 85% van de gemeenten en uitvoeringsorganisaties de ervaring dat inwoners meestal of nagenoeg altijd het IBAN aanreiken als daar de eerste keer om wordt gevraagd. Dit geeft de indicatie dat inwoners grotendeels niet wantrouwend of negatief tegen het ontvangen van de tegemoetkoming kijken.

Hoe wordt de uitvoering van de Wtrap ervaren door de uitvoerende gemeenten?

- Gemeenten ervaren het als positief dat zij kunnen beschikken over een lijst met personen aan wie zij de vaste tegemoetkoming ambtshalve kunnen uitkeren. Dit is voor de uitvoering aanmerkelijk eenvoudiger en kost veel minder tijd dan ondersteuning via de bijzondere bijstand (ondersteuning huishoudens met alleenverdienersproblematiek uit 2023 en 2024).
- Echter vinden gemeenten het storend dat de lijst van de Belastingdienst inaccuraat is, ondanks dat dit vooraf bekend was en hierover gecommuniceerd is.
- Desondanks keren nagenoeg alle gemeenten de tegemoetkoming ambtshalve uit aan de personen op de lijst, zoals eerder geadviseerd door VNG en het Ministerie van SZW. Een klein deel van de gemeenten kiest echter wel voor een nadere toetsing van de lijst van de Belastingdienst om vast te stellen of zij tot de doelgroep behoren.
- De overgrote meerderheid van de huishoudens op de lijst van de Belastingdienst wordt in 2025 door gemeenten benaderd en uitbetaald. Dat neemt niet weg dat een deel van de huishoudens (mogelijk) begin 2026 de vaste tegemoetkoming over 2025 ontvangt.
- Een groot deel van de gemeenten analyseert daarnaast of huishoudens die niet op de lijst van 2025 staan maar die in 2023/2024 recht hadden op een tegemoetkoming ook in 2025 nog tot de doelgroep behoren. Ook heeft een aanzienlijk deel van de gemeenten inwoners die mogelijk recht hebben op de vaste tegemoetkoming proactief benaderd of is van plan om dat nog te doen in 2025.
- Met name deze onderdelen van de dienstverlening zijn en blijven voor gemeenten veelal complex en tijdrovend. Ook de uitleg van de alleenverdienersproblematiek richting inwoners blijft ingewikkeld en vraagt van gemeenten de nodige inspanning.
- Tot nu toe zijn er weinig inwoners die zichzelf melden bij de gemeente. Gemeenten vinden de impact op de uitvoering per zelfmelder echter aanzienlijk. In het geval het aantal zelfmelders toeneemt zal dat voor gemeenten tot een zware werklast leiden.

Ontstaan er in de uitvoering van de regeling knelpunten of onbedoelde effecten?

Er zijn met de invoeringstoets geen grote structurele knelpunten in de uitvoering geconstateerd. Dat neemt niet weg dat gemeenten in de uitvoeringspraktijk tegen zaken aanlopen die de uitvoering ingewikkeld en intensief maken.

Informatie

- Ontbrekende bankrekeningnummers van betrokken inwoners kunnen meestal relatief eenvoudig op verzoek achterhaald worden bij de inwoner. Er zijn geen signalen dat het over het algemeen moeilijk is en veel inspanning vraagt om ontbrekende bankrekeningnummers via de betrokken inwoners te achterhalen. Een klein deel van de rekeningnummers blijft echter onbekend. In die gevallen is uitkeren van de vaste tegemoetkoming niet mogelijk.
- In het geval de gemeente aanvullende informatie nodig heeft van de inwoner (bijvoorbeeld bij proactieve dienstverlening), komt het regelmatig voor dat inwoners niet bereikt kunnen worden of dat de inwoner niet beschikt over de juiste informatie. In die gevallen kan het (mogelijk) recht op de vaste tegemoetkoming niet vastgesteld worden.
- Het vraagt van gemeenten veel inspanning om mensen op basis van deze proactieve dienstverlening goed te kunnen informeren ("mensen snappen het niet"). Inwoners die proactief benaderd worden dienen veelal ook geen aanvraag in.
- Het vraagt van gemeenten veel inspanning om inwoners bij afwijzingen van aanvragen (zelfmelders en proactieve dienstverlening) te woord te staan en van een goede uitleg te voorzien. De teleurstelling bij de inwoner is dan groot.

Personeel.

- Voor de analyse van het bestand 2023/2024 en voor proactieve dienstverlening is niet altijd voldoende capaciteit en of expertise in huis. In dat geval is de werkdruk hoog of zal de gemeente moeten afzien van deze dienstverlening.

- De benodigde capaciteit voor zelfmelders is moeilijk te plannen en moeilijk op te anticiperen. Dat kan een knelpunt zijn in het geval het aantal zelfmelders plotseling toeneemt.

Organisatie

Een aanzienlijk deel van de gemeenten is laat van start gegaan met de lijst van de Belastingdienst en de andere onderdelen van de dienstverlening (rechthebbenden 2023/2024 en proactieve dienstverlening). Deze gemeenten konden de voorbereidende activiteiten niet eerder organiseren, zoals het vaststellen van de Beleidsregels, het inrichten van de werkprocessen of het waar nodig het organiseren van voldoende personeel. Hierdoor ontvangt een deel van de huishoudens de vaste tegemoetkoming relatief laat in 2025. Een klein deel ontvangt de tegemoetkoming hierdoor begin 2026.

Representativiteit respons online vragenlijst

De gemeenten en uitvoeringsorganisaties die hebben deelgenomen aan de online vragenlijst vormen een steekproef van de totale populatie. Zij representeren 130 gemeenten. De respons is voldoende verspreid over de verschillende gemeentegroottes. Zowel kleine als middelgrote en grote gemeenten zijn vertegenwoordigd. Wel zijn grote gemeenten (meer dan 100.000 inwoners) in vergelijking tot de totale populatie iets oververtegenwoordigd in de uiteindelijke respons.

Representativiteit respons vragenlijst: gemeentegrootte		
Aantal inwoners gemeente	Nederland	Respons
Tot 50.000	72%	70%
50.000 tot 100.000	19%	17%
Meer dan 100.000	9%	13%
Totaal	100%	100%

Ook als het gaat om het aantal personen op de lijst van de Belastingdienst is de respons voldoende verspreid over verschillende categorieën. Zowel gemeenten met weinig personen op de lijst als gemeenten met veel personen op de lijst zijn goed in de respons vertegenwoordigd.

Representativiteit respons vragenlijst: aantal personen op lijst Belastingdienst		
Aantal personen op de lijst	Nederland	Respons
t/m 10	62%	54%
11 tot 25	23%	26%
25 tot 50	9%	13%
50 tot 100	6%	4%
100 of meer	1%	3%
Totaal	100%	100%

Representativiteit respons verdiepende vragen

Voor wat betreft de respons op de verdiepende vragen die per mail zijn voorgelegd, geldt dat deze voldoende verspreid is als het gaat om gemeentegrootte en het aantal personen op de lijst van de Belastingdienst. Vergeleken met de populatie zijn in de respons grote gemeenten en gemeenten met 100 of meer personen op de lijst iets oververtegenwoordigd. Het is belangrijk om dit in acht te nemen bij met name de interpretatie van het geschatte aantal huishoudens dat inmiddels is bereikt als het gaat om de lijst van de Belastingdienst

Representativiteit respons verdiepende vragen: gemeentegrootte		
Aantal inwoners gemeente	Nederland	Respons
Tot 50.000	72%	71%
50.000 tot 100.000	19%	15%
Meer dan 100.000	9%	14%
Totaal	100%	100%

Representativiteit respons verdiepende vragen: aantal personen op lijst Belastingdienst		
Aantal personen op de lijst	Nederland	Respons
t/m 10	61%	58%
11 tot 25	23%	22%
25 tot 50	9%	13%
50 tot 100	6%	5%
100 of meer	1%	2%
Totaal	100%	100%

Deelnemers verdiepende sessie

Achtkarspelen	Drechtstede (GR)	Stein
Amersfoort	Elburg	Utrecht
Apeldoorn	Enschede	Medemblik
Best	Leidschendam-Voorburg	Midden-Delfland
Coevorden	Lelystad	
Delft	Rheden	

Begeleidingscommissie

Deze invoeringstoets is bijgestaan door een begeleidingscommissie met vertegenwoordigers van het Ministerie van SZW, VNG en VNG Realisatie. De rol van de begeleidingscommissie was toezien op het proces van de invoeringstoets en valideren of aan de onderzoeksopdracht wordt voldaan. De begeleidingscommissie geeft geen oordeel over de inhoudelijke bevindingen.

Ministerie SZW	
VNG	
VNG Realisatie	

Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
De heer J.N.J. Nobel
Postbus 90801
2509 LV Den Haag

Datum
18 november 2025

Ons kenmerk
TIS/U202500732

Telefoon
070 373 83 93

Bijlage(n)
Invoeringstoets
alleenverdieners

Onderwerp
VNG-reactie op de invoeringstoets alleenverdieners

Geachte heer Nobel,

Hierbij bieden wij u de invoeringstoets Wet tijdelijke regeling alleenverdienersproblematiek (Wtrap) aan, waarin de VNG de uitvoering van deze wet in de praktijk heeft onderzocht. Deze toets, die negen maanden na inwerkingtreding van de wetgeving heeft plaatsgevonden, is op het verzoek van het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (SZW) uitgevoerd. Tevens treft u in deze brief onze bestuurlijke reactie aan, waarin we ingaan op de belangrijkste bevindingen.

VNG-reactie

We hebben intensief met SZW samengewerkt om de Wtrap per 2025 mogelijk te maken. Dankzij deze wet kunnen gemeenten op basis van een wettelijke grondslag aan ruim 6.000 huishoudens in de alleenverdienersproblematiek ambtshalve en op aanvraag een vaste tegemoetkoming toekennen. Deze wet beschouwen wij als een tussenoplossing voor de overbruggingsperiode 2025-2027 totdat de beoogde structurele oplossing vanaf 2028 is ingevoerd.

We spreken onze waardering uit naar onze leden, die zich ondanks het huidige personeelstekort hebben ingezet om te voorkomen dat de doelgroep de dupe wordt van tekortkomingen in ons belastingstelsel en sociaal stelsel.

Gezien de complexiteit van deze problematiek was optimale ondersteuning vanuit uw ministerie van groot belang. Wij mogen constateren dat de samenwerking in dit kader als uitermate constructief, prettig en ondersteunend is ervaren, waarvoor onze dank.

Op basis van de invoeringstoets reflecteren we graag op een aantal aspecten:

- **Uitvoeringspraktijk**

Wij zijn positief gestemd met de resultaten van de invoeringstoets. De Wtrap is voor gemeenten een verbetering ten opzichte van het handelingsperspectief 2024. Uit de invoeringstoets blijkt dat:

- Een overgrote meerderheid van de huishoudens op de lijst van de Belastingdienst dit jaar is of wordt benaderd en een groot deel van de huishoudens ontvangt dit jaar ambtshalve de tegemoetkoming.

- Een aanzienlijk deel van de gemeenten heeft hiernaast, ondanks de complexiteit van de wetgeving, inwoners proactief benaderd op basis van hun eigen bijstandsbestand of zijn van plan om dat te doen. Dat is een positieve ontwikkeling omdat deze werkwijze tot identificatie van inwoners leidt die mogelijk recht hebben op de vaste tegemoetkoming, maar niet op de lijst van de Belastingdienst staan omdat deze lijst is gebaseerd op 2023.
- Uitdagingen
 - Gemeenten ervaren geen grote structurele knelpunten. Voor een groot deel komt dat omdat we de uitvoering van deze wetgeving projectmatig met een deskundig implementatieteam en in nauwe samenwerking met SZW hebben vormgegeven en geïmplementeerd.
 - Voor gemeenten die begonnen zijn met het toekennen van de vaste tegemoetkoming op basis van de lijst van de Belastingdienst, constateren wij dat de uitvoering over het algemeen soepel is verlopen. Wel werd door sommige gemeenten aangenomen dat de lijst alle huishoudens omvatte die tot de doelgroep behoren. Dit terwijl in de Kamerbrief en onze handreiking en overige (nieuws)berichten was gemeld dat de lijst niet alle huishoudens in de actualiteit bevatte.
 - Diverse gemeenten ervaren wel de nodige uitdagingen die de uitvoering van de Wtrap op sommige onderdelen complex maken. Bijvoorbeeld het ontbreken van een definitieve toeslagenbeschikking gedurende het loopjaar, om de analyse van het eigen bijstandsbestand goed uit te kunnen voeren. Diverse gemeenten geven aan dat er onvoldoende capaciteit beschikbaar is voor deze bestandsanalyse.
 - Rondom zelfmelders ervaren gemeenten dat de beoordeling van aanvragen complex kan zijn om vast te stellen dat het huishouden met de alleenverdienersproblematiek kampt. Dat komt omdat de individuele situaties erg verschillend zijn en de bijbehorende berekeningen zijn ingewikkeld. Naar mate meer zelfmelders in beeld komen, kan dat voor gemeenten tot een extra werklast leiden. Echter, het aantal zelfmelders is momenteel nog erg gering. De benodigde capaciteit is lastig te plannen en om op te anticiperen. Dat kan een uitdaging vormen wanneer het aantal zelfmelders plotseling toeneemt.
- Kwaliteitsborging
 - Gemeenten krijgen mede dankzij de ondersteuningsproducten van de VNG, waaronder een uitgebreide handreiking Alleenverdienersproblematiek en Toolkit Communicatie, die in samenwerking met een groep gemeenten en SZW zijn opgesteld de nodige ondersteuning. Driekwart van de gemeenten werkt volgens de handreiking; een kwart van de gemeenten doet dit deels. Naar schatting heeft 70% van de gemeenten gebruik gemaakt van de Toolkit Communicatie, waarin onder andere communicatie formats voor inwoners en ketenpartners zijn opgenomen.
 - Gemeenten hebben momenteel te kampen met capaciteitstekort. Om die reden vinden gemeenten het wenselijk dat we hen met een aantal aanvullende voorbeeldberekeningen ondersteunen. Het implementatieteam zal nagaan wat in de huidige voorbeeldberekeningen nog wordt gemist en zo mogelijk hier samen met SZW op aan te vullen.
- Invoeringstoets versus uitvoeringstoets
 - De aanname was dat de beoordeling van aanvragen complex zou zijn. Ondanks onze ondersteuning merken we dat zoals verwacht bestandsanalyses en de beoordeling van een aanvraag aanzienlijk meer tijd en expertise vergt dan de ambtshalve toekenningen.
 - We gaven aan dat de implementatiefase een paar maanden in beslag zou nemen. Dat blijkt ook uit de invoeringstoets. Gemeenten konden daarom pas in de loop van 2025 starten met het uitvoeren van de regeling. De werkprocessen en beleidsregels moesten in de eerste helft van 2025 eerst ingericht en opgesteld worden.

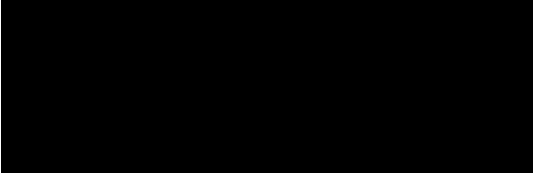
- Het bereik
 - Dankzij de lijst van de Belastingdienst en de mogelijkheid om de tegemoetkoming ambtshalve toe te kennen, wordt de overgrote meerderheid van de huishoudens (op de lijst van de Belastingdienst) dit jaar door gemeenten benaderd en uitbetaald.
 - Op basis van een analyse van het eigen bijstandsbestand benadert een aanzienlijk deel van de gemeenten proactief een deel van de huishoudens dat niet op de lijst van de belastingdienst voorkomt.
 - De groep zelfmelders heeft de weg naar gemeenten onvoldoende gevonden. Dat is in lijn met de verwachtingen omdat deze groep niet op de lijst van de Belastingdienst staat en bij gemeenten niet bekend is. Door complexe berekeningen is het voor deze groep vrijwel niet mogelijk om zelf te kunnen achterhalen of ze tot de doelgroep horen.
- Financiële middelen

Het Rijk biedt gemeenten via de decentralisatie-uitkering financiering voor de uitvoeringskosten en tegemoetkomingen. Wij hadden een toereikende financiering als een belangrijke voorwaarde gesteld voor het uitvoeren van deze wet. Het is nog te vroeg om hierover een uitspraak te doen, maar we hebben tot op heden geen signalen gekregen waaruit blijkt dat gemeenten financieel tekort komen.

Wij vertrouwen erop dat de invoeringstoets voldoende inzicht heeft geboden in de wijze waarop deze tijdelijke wet in de praktijk is uitgewerkt.

Met vriendelijke groet,

Vereniging van Nederlandse Gemeenten

TER BESLISSING

Datum
29 juni 2026**Onze referentie**
2026-**Opgesteld door**

Uiterlijk bij
30 juni 2026**Bijlage(n)**
4

Aan Minister van WenP

nota

Voortgangsbrief oplossing alleenverdienersproblematiek

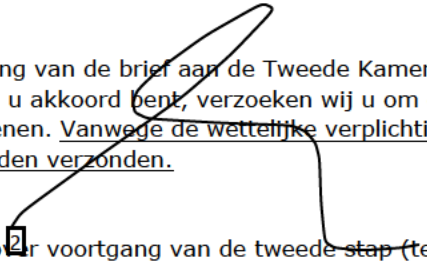
Aanleiding

Gemeenten voeren sinds 2025 een regeling uit om huishoudens in de alleenverdienersproblematiek tegemoet te komen. In de wet voor de regeling is opgenomen dat de Staten-Generaal voor 1 juli as. moet worden geïnformeerd over de doeltreffendheid en effecten van de regeling. Met bijgevoegde brief voert u die verplichting naar vermogen uit. Tevens kunt u met deze brief de Tweede Kamer informeren over de uitkomsten van de invoeringstoets en de opvolging per 2028 met een fiscale regeling.

Geadviseerd besluit

In te stemmen met verzending van de brief aan de Tweede Kamer en in afschrift aan de Eerste Kamer. Indien u akkoord bent, verzoeken wij u om de brieven (bijlage 1 en 2) te ondertekenen. Vanwege de wettelijke verplichting dienen de brieven uiterlijk 1 juli te worden verzonden.

Kernpunten

-
- U informeert de TK over voortgang van de tweede stap (tegemoetkoming via gemeenten) en de derde stap (verruimde heffingskorting via de Belastingdienst) in de oplossing van de alleenverdienersproblematiek.
 - In de brief geeft u aan dat het nog niet mogelijk is om de doeltreffendheid van de tegemoetkomingsregeling te evalueren, omdat de benodigde inkomensgegevens hiervoor pas in 2027 beschikbaar zijn. U wijst erop dat de Kamer hierover is geïnformeerd toen het betreffende amendement werd ingediend.
 - In de brief geeft u een schatting van het bereik van de regeling, mede op basis van CBS-cijfers. Dit is voor nu het hoogst haalbare.
 - U kondigt aan dat gemeenten de BSN van huishoudens die nog niet zijn bereikt, krijgen zodra de benodigde inkomensgegevens beschikbaar zijn. Gemeenten kunnen hen dan alsnog de tegemoetkoming geven.
 - Gelet op de verplichting om de Staten-Generaal te informeren, stuurt u een afschrift van de brief naar de Eerste Kamer.
 - De brief gaat ook in op de invoeringstoets die de VNG over de regeling heeft opgesteld. Uit de invoeringstoets komen geen onvoorziene knelpunten.
 - U bevestigt mede namens stas FIN dat de Belastingdienst vanaf 2028 een regeling gaat uitvoeren die de problematiek oplost. De regeling via gemeenten stopt per 2028.

Overzicht van opmerkingen bij Beslisnota - Voortgangsbrief oplossingen alleenverdienersproblematiek

Pagina: 1

 Nummer: 1	Auteur: Aartsen, A.A.	Onderwerp: Tekst plaatsen	Datum: 1-7-2026 10:12:18
--	-----------------------	---------------------------	--------------------------

MWP akkoord 1/7

 Nummer: 2	Auteur: Aartsen, A.A.	Onderwerp: Free Hand	Datum: Onbepaald
--	-----------------------	----------------------	------------------

- De brief is ambtelijk afgestemd met FIN, de Belastingdienst en de VNG.

Datum
29 juni 2026

Toelichting

Onze referentie
2026- [REDACTED]

- Een groep huishoudens leeft onder bijstandsniveau door een samenloop van regelingen in de sociale zekerheid, fiscaliteit en toeslagen. Paren waarvan de (UWV-)uitkering van een partner het voornaamste inkomen is, hebben op bijstandsniveau een relatief hoog bruto inkomen. Dit komt omdat zij relatief weinig heffingskorting kunnen benutten. Bij dit hoge bruto inkomen zitten zij al in de inkomensafhankelijke afbouw van de toeslagen. Zij hebben daardoor minder te besteden dan een vergelijkbaar paar in de bijstand. De hoogste rechter oordeelde dat dit niet mag.
- Ieder jaar gaat het om tussen de 6.000 en 8.000 huishoudens. Gemiddeld lopen zij € 400-500 aan toeslagen mis, voornamelijk zorg- en huurtoeslag. Enkele honderden huishoudens lopen meer dan € 1.100 mis.
- De problematiek speelt sinds 2009 maar kwam pas eind 2016 aan het licht. Tot 2023 lukte het meerdere kabinetten niet om een passende oplossing te vinden. Na de rechterlijke uitspraak kwam er opnieuw veel aandacht voor de problematiek.
- Medio 2023 is een stapsgewijze oplossing gevonden. Gemeenten verstrekken in 2025-2027 een tegemoetkoming om het gemis aan toeslagen aan te vullen. Om zoveel mogelijk huishoudens te bereiken en de uitvoering te ontlasten, is voor een grofmazige regeling gekozen.
- Beide Kamers zijn in 2024 vooraf aan de wetsbehandeling uitgebreid geïnformeerd over de beperkingen van deze regeling.
- Vanaf 2028 verruimt de Belastingdienst een heffingskorting in de inkomstenbelasting, totdat in 2039 de afbouw van de dubbele algemene heffingskorting in de bijstand is voltooid. Daarmee verdwijnt de problematiek.

Bijlagen

Volgnummer	Naam	Actie	Informatie
1	Kamerbrief	Verzenden aan TK en EK	
2	Aanbiedingsbrief afschrift EK	Verzenden aan EK	
3	Bijlage bij Kamerbrief: invoeringstoets Wtrap	Verzenden aan TK en EK	
4	Bijlage bij Kamerbrief: reactiebrief VNG op invoeringstoets	Verzenden aan TK en EK	